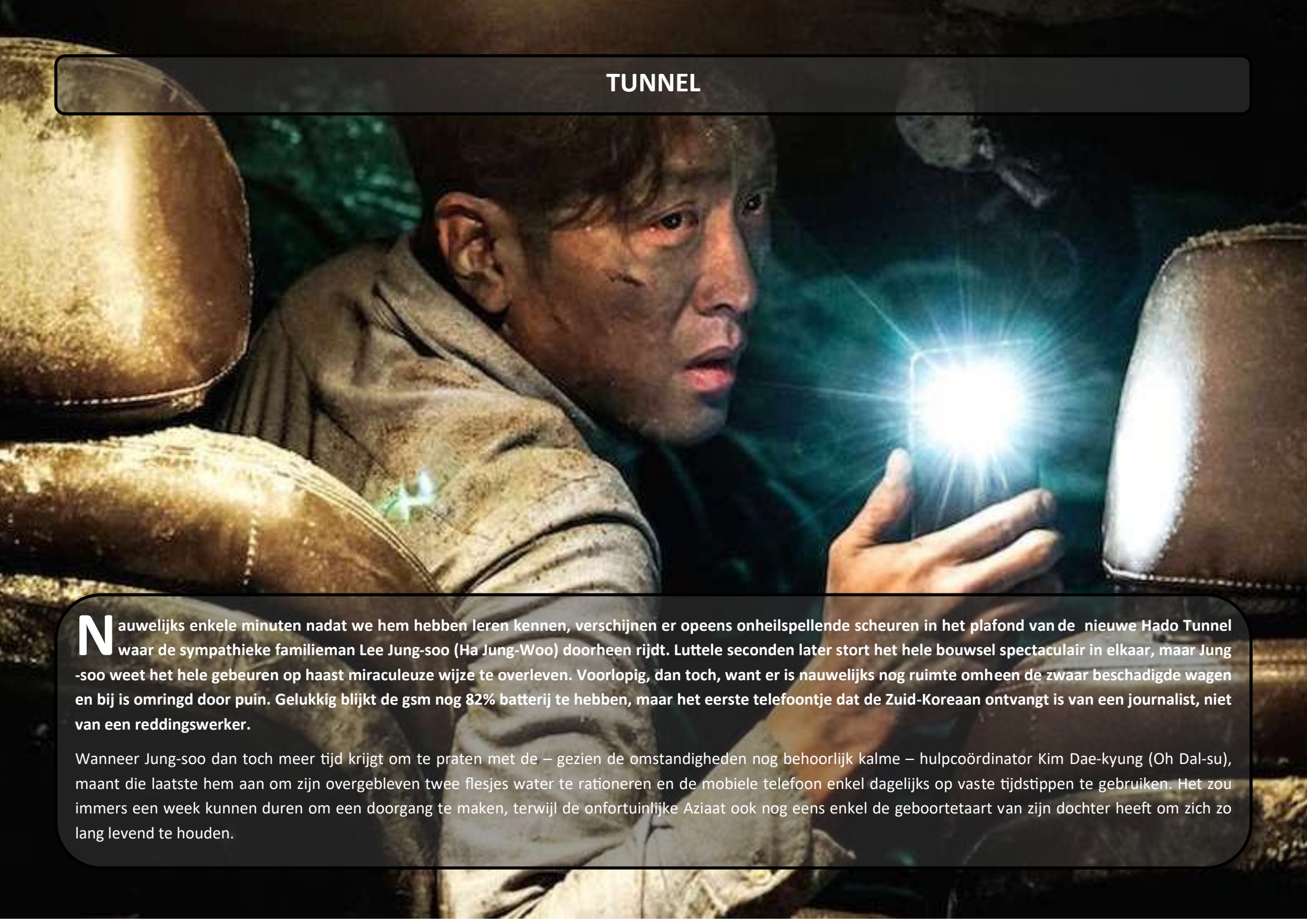

Brussels International Fantastic Film Festival 2017: Films 11-20

In dit tweede deel van ons BIFFF-overzicht hebben we het over de 11de tot en met de 20ste film die we tijdens het festival zagen. Volgende week volgen nummers 21 tot en met 30!

Dirk Vandereyken & Nathalie Clijsters

A man with a distressed expression, wearing a dusty grey jacket, is shown in a dark, claustrophobic tunnel. He is holding a smartphone that glows with a bright blue light, illuminating his face and the surrounding environment. The tunnel walls are dark and textured, with some metallic structures visible on the left and right. The overall atmosphere is tense and dramatic.

TUNNEL

Nauwelijks enkele minuten nadat we hem hebben leren kennen, verschijnen er opeens onheilspellende scheuren in het plafond van de nieuwe Hado Tunnel waar de sympathieke familieman Lee Jung-soo (Ha Jung-Woo) doorheen rijdt. Luttele seconden later stort het hele bouwsel spectaculair in elkaar, maar Jung-soo weet het hele gebeuren op haast miraculeuze wijze te overleven. Voorlopig, dan toch, want er is nauwelijks nog ruimte omheen de zwaar beschadigde wagen en hij is omringd door puin. Gelukkig blijkt de gsm nog 82% batterij te hebben, maar het eerste telefoontje dat de Zuid-Koreaan ontvangt is van een journalist, niet van een reddingswerker.

Wanneer Jung-soo dan toch meer tijd krijgt om te praten met de – gezien de omstandigheden nog behoorlijk kalme – hulpcoördinator Kim Dae-kyung (Oh Dal-su), maant die laatste hem aan om zijn overgebleven twee flesjes water te rationeren en de mobiele telefoon enkel dagelijks op vaste tijdstippen te gebruiken. Het zou immers een week kunnen duren om een doorgang te maken, terwijl de onfortuinlijke Aziaat ook nog eens enkel de geboortetaart van zijn dochter heeft om zich zo lang levend te houden.

Bespreking

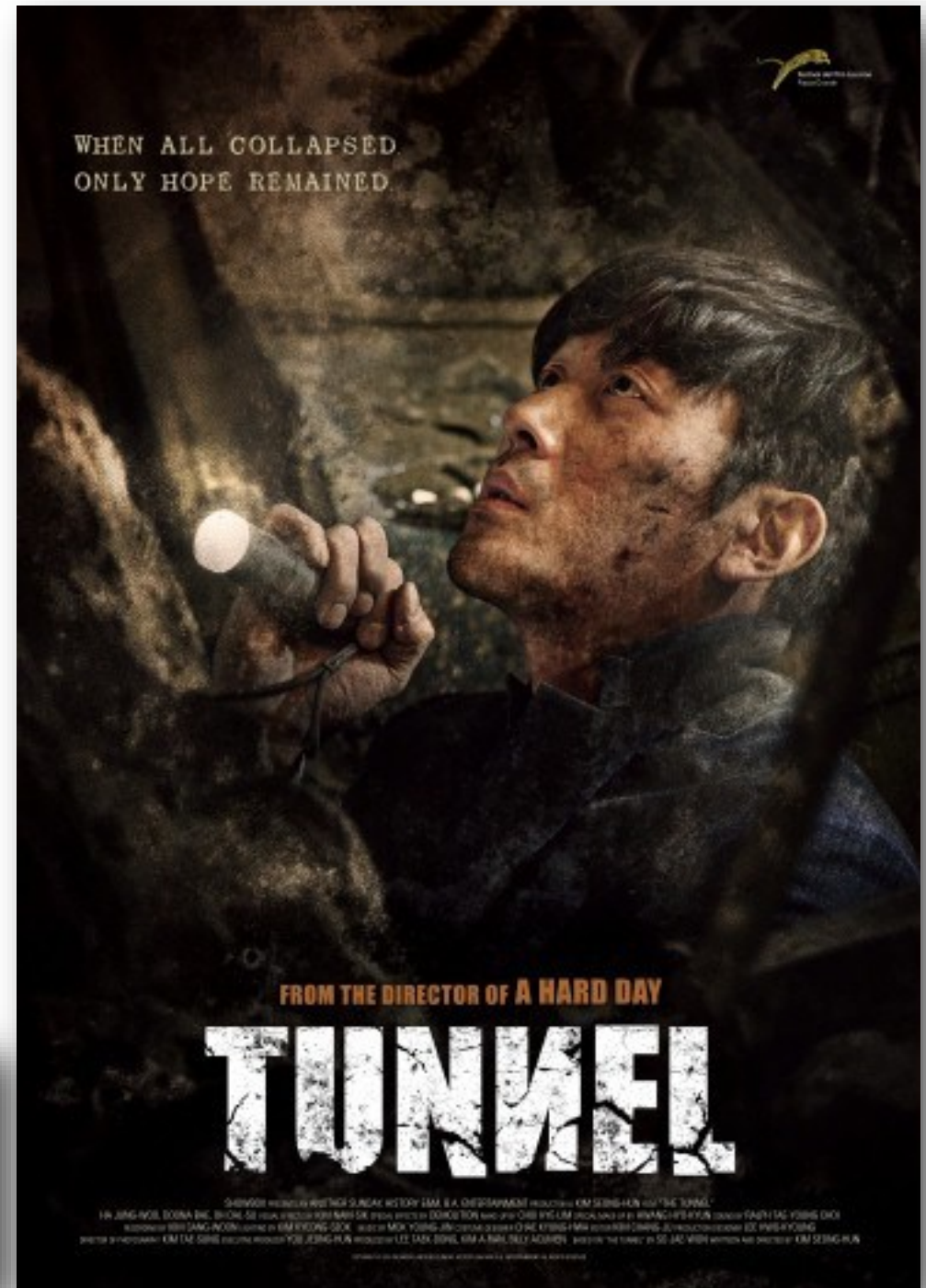
Ondertussen ontvouwt zich bovengronds een waar mediacircus. Journalisten van over heel het land troepen samen aan de ingestorte ingang van de tunnel, die – oh, ironie – is neergepoot door het weinig toepasselijke ‘Happy & Safe Construction’. Ook enkele politici proberen het incident te misbruiken voor eigen gewin en wanneer Jung-soo’s liefhebbende echtgenote (Doona Bae) opdaagt om haar man te steunen, wordt ze al gemanipuleerd door beide partijen...

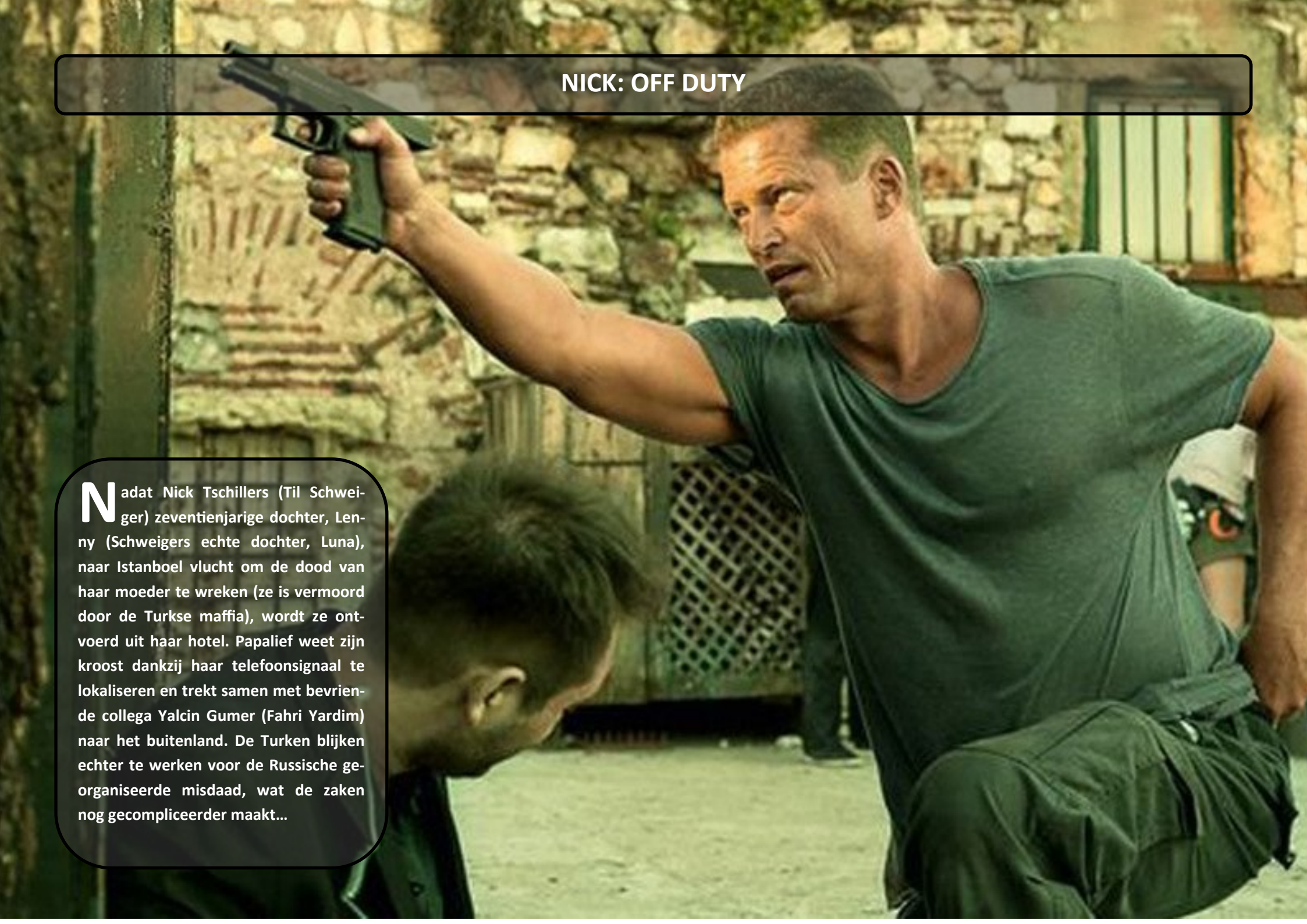
Tunnel is een ware tour de force, een spannende rampenfilm die vooral aandacht heeft voor het menselijke element en een opeenstapeling van fouten, misverstanden en intriges gebruikt om het publiek twee uur lang te entertainen. Regisseur-scenarist Kim Seong-hun kan daarbij rekenen op doorleefde, gelaagde prestaties van zijn acteurs en geweldige speciale effecten, die altijd in dienst staan van het verhaal. De dosis maatschappijkritiek en het satirische ondertoontje dat doorheen de film loopt, zorgen ervoor dat alles fris en relevant blijft. Absoluut niet te missen.

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

Korte technische fiche

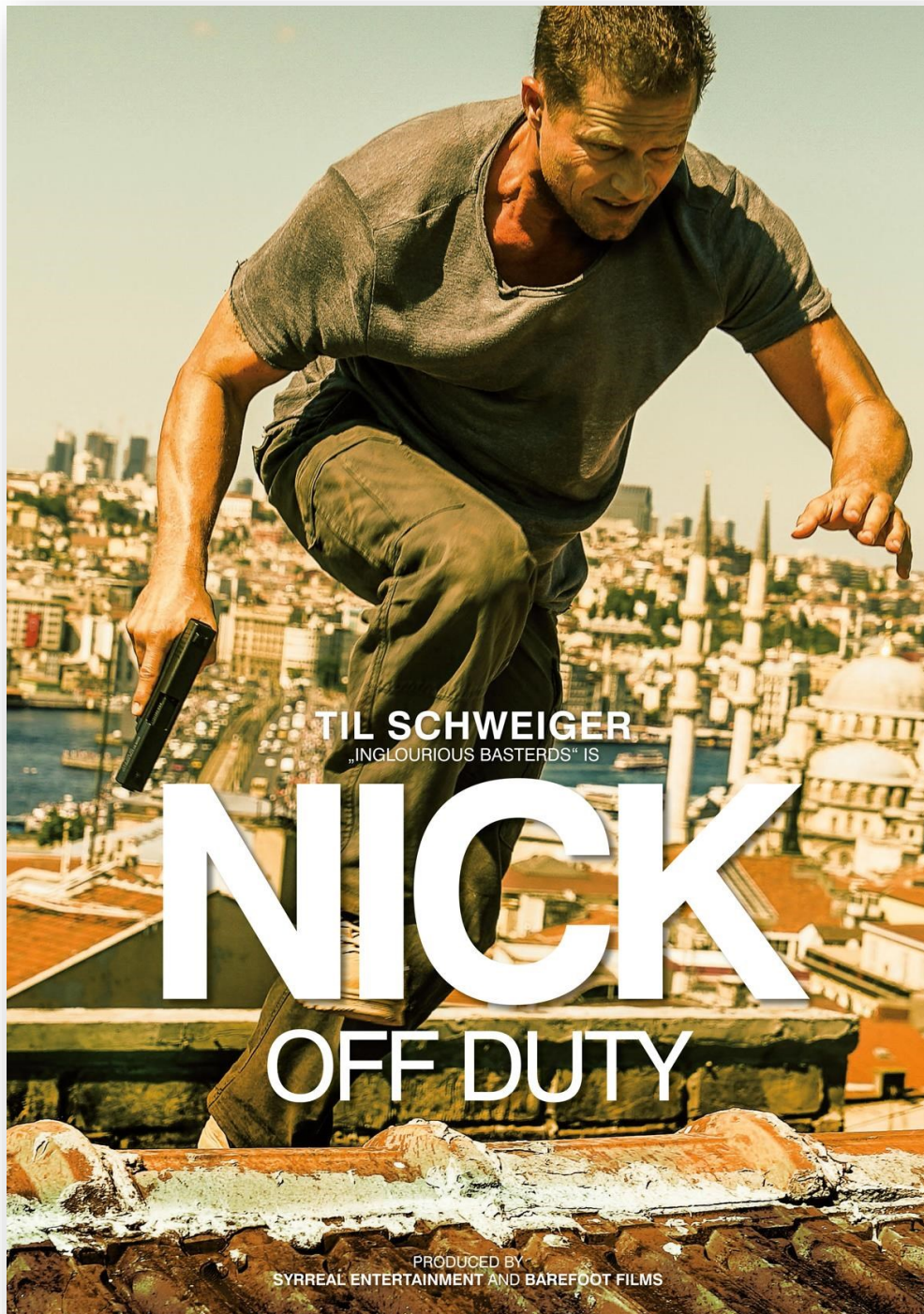
Regie	Svyatoslav Podgaevskiy
Scenario	Svyatoslav Podgaevskiy
Speelduur	127 min.
Meer info	Well Go USA Entertainment

A man in a green t-shirt is holding a handgun, looking intense. He is in a crouched position, with another person's head visible in the foreground. The background is a stone wall.

NICK: OFF DUTY

Nadat Nick Tschillers (Til Schweiger) zeventienjarige dochter, Lenny (Schweigers echte dochter, Luna), naar Istanboel vlucht om de dood van haar moeder te wreken (ze is vermoord door de Turkse maffia), wordt ze ontvoerd uit haar hotel. Papalief weet zijn kroost dankzij haar telefoonsignaal te lokaliseren en trekt samen met bevriende collega Yalcin Gumer (Fahri Yardim) naar het buitenland. De Turken blijken echter te werken voor de Russische georganiseerde misdaad, wat de zaken nog gecompliceerder maakt...

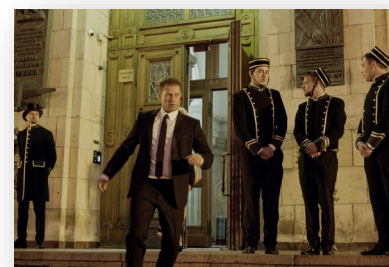
Bespreking

Voor zover we kunnen tellen, is *Nick: Off Duty*, dat ook bekend is onder de alternatieve naam *Tschiller: Off Duty*, de vijfde film in de Tschillerreeks... maar de eerste die bedoeld is voor het grote scherm. Ironisch genoeg heeft deze spin-off van het onsterfelijke *Tatort* meer opgebracht in tv-formaat dan in cinemaversie, maar wie het Duitse *Nick: Off Duty* weet uit te zitten, zal wellicht begrijpen waarom.

Hoewel de acteerprestaties en het camerawerk zeker niet slecht zijn, is 140 minuten wat te veel van het goede, vooral omdat ze weinig creatief gebruik wordt gemaakt van de twee locaties (Turkije en Rusland). Die worden immers erg weinig in het verhaal verwerkt en lijken vooral als decor te dienen voor de (niet al te best in beeld gebrachte) vechtschènes. *Nick: Off Duty* bekijken is zeker geen tijdverspilling, maar wie de *Bourne*-films en de *Taken*-filmreeks nog niet heeft gezien, zal meer plezier beleven aan beide titels, die een duidelijk inspiratiebron lijken te zijn voor deze inspiratieloze poging van onze oosterburen.

0 1 2 3 4 5

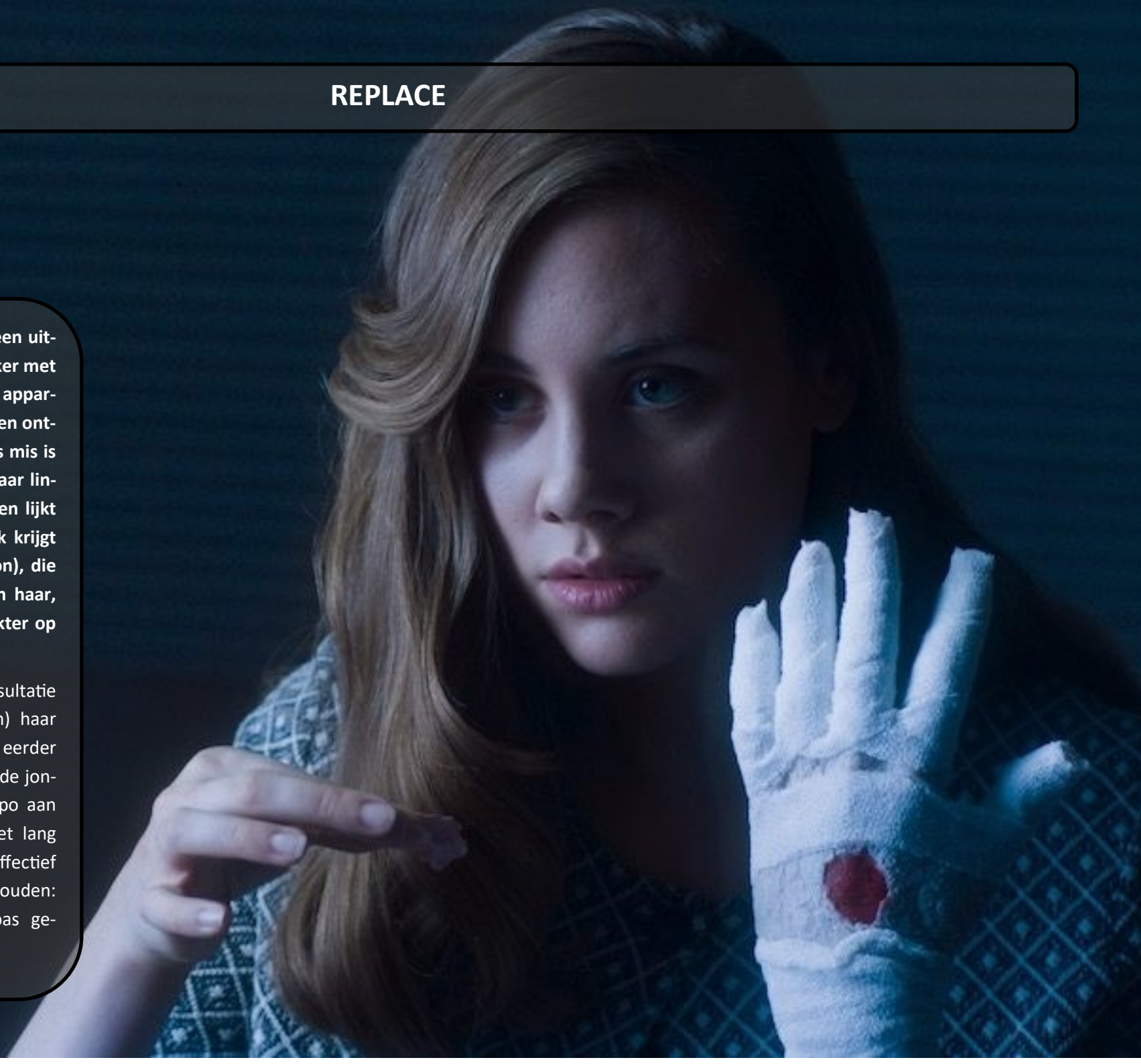
Korte technische fiche	
Regie	Christian Alvart
Scenario	Christoph Darnstädt
Speelduur	140 min. / 120 min. (kortere versie)
Meer info	Syrreal Entertainment

REPLACE

Na een avontuurtje wordt Kira (een uitstekende Rebecca Forsythe) wakker met geheugenverlies: ze herkent het appartement waar ze in ontwaakt niet en ontdekt bovendien al snel dat er iets mis is met haar lichaam. De huid van haar linkerhand is volledig uitgedroogd en lijkt dood te zijn. Wanneer ze bezoek krijgt van haar buur, Sophia (Lucie Aron), die beweert een vriendin te zijn van haar, raadt die laatste aan om een dokter op te zoeken.

Tijdens de daaropvolgende consultatie blijkt de arts (Barbara Crampton) haar reeds te kennen: ze heeft Kira al eerder behandeld. Blijkt dat de huid van de jongedame op een alarmerend tempo aan het verouderen is. Het duurt niet lang voor Kira beseft dat er maar een effectief middel is om zichzelf jong te houden: snelle huidtransplantaties van pas gestorven mensen...

Beoordeling

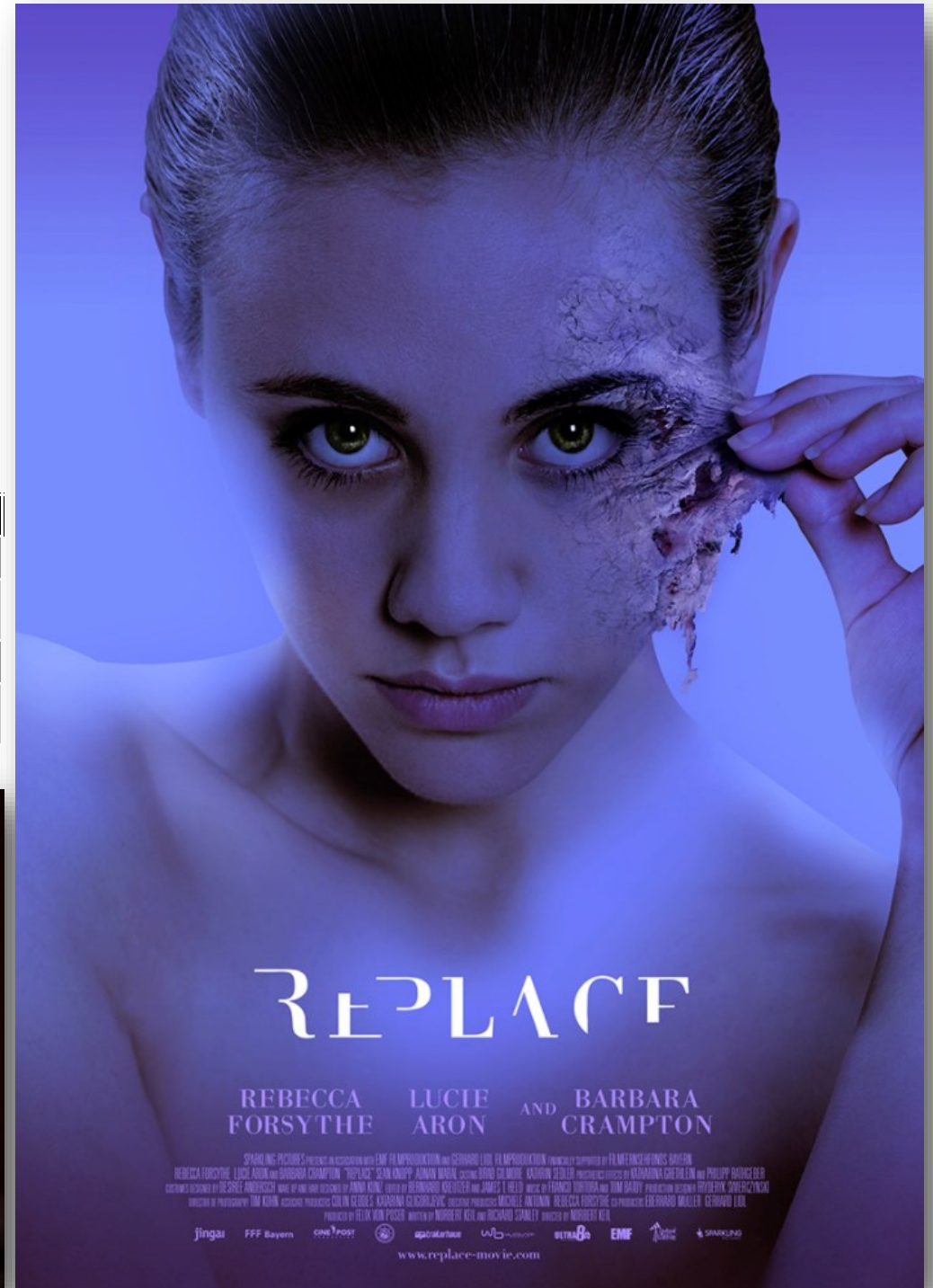
Replace is een sterke en bijwijlen behoorlijk verontrustende horrothriller die wat sfeer betreft aanvoelt als een hybride tussen werken van David Lynch en David Cronenberg. In tegenstelling tot het ook al geweldige *Eat* (al bestaat daar veel minder consensus over) van enkele jaren geleden leent deze body-

horror veel meer van Lady Elizabeth Bathory dan van obsessief compulsieve stoornissen, maar net als die rolprent, vertelt *Replace* ons iets over onze hedendaagse maatschappij en ijdelheid. Hier en daar geraakt dit werkje het spoor even kwijt, maar dat is zeker geen reden om niet te gaan kijken.

0 1 2 3 4 5 6 7

Korte technische fiche

Regie	Norbert Keil
Scenario	Norbert Keil & Richard Stanley, met extra dialogen van Scarlett Amaris
Speelduur	101 min.
Meer info	Sparkling Pictures, Eberhard Müller Filmproduktion, erhard Lidl Film, Ultra 8 Pictures

OPERATION MEKONG

Operation Mekong vindt plaats in de 'Gouden Triangel', een grondgebied rond de Mekongrivier die de driedubbele grens tussen Laos, Thailand en Myanmar vormt. De driehoek is al jarenlang een crimineel centrum waar drughandel, piraterij en andere misdadige praktijken hoogtij vieren.

Nadat de Thaise regering beweert dat ze de drugspraktijken in de Gouden Triangel een zware klap heeft toegebracht door 900.000 pilletjes metamfetamine in beslag te nemen tijdens een ingreep waarbij 13 Chinese vissers het leven hebben gelaten, vindt kapitein Gao Gang (Zhang Hanyu) van de narcotica-eenheid bewijs dat een andere richting lijkt uit te wijzen. Mede dankzij de plaatselijke undercoveragent Fang Xinwu (Eddie Peng) ontdekt hij dat de Chinezen werden vermoord door de meedogenloze drugbaron Naw Kham (Pawarith Monkolpisit). Gao Gang stelt daarop een speciale eenheid samen, geeft iedereen een codenaam die overeenkomt met een Griekse god en begint aan een reeds missies die hem en zijn team tot bij Naw Kham moeten brengen...

Beoordeling

Hoewel *Operation Mekong* gebaseerd is op een waar gebeurd incident dat plaatsvond op 5 oktober 2011, heeft de enorm begaafde en meermaals bekroonde actieregisseur Dante Lam (van *To the Fore*) er een flitsende actie-film van gemaakt. In het eerste half uur wordt het verhaal uit de doeken gedaan middens korte scènes die elkaar in snel tempo opvolgen. Het is allemaal een excuus voor een somtijds adembene-mend spektakel dat er even cool uitziet als de allerbeste Hollywoodfilms.

Dat er in het echt mensen zijn gestorven, lijkt overigens ook de Chinezen zelf niet echt te deren, want *Operation Mekong* werd er al meteen een absolute kaskraker.

Dat het allemaal net wat minder subtiel is, nemen we er graag bij: dit is waar Michael Bay naar aspireert, maar wat hij wellicht nooit zal bereiken.

0 1 2 3 4 5 6 7 8

Korte technische fiche

Regie	Dante Kam
Scenario	Kang Kei Chu, Dante Lam, Siu Kwan Lau, Eric Lin Wai Ching Tam
Speelduur	124 min.
Meer info	Bona Film Group Limited

EAT LOCAL

In *Eat Local* (of *Eat Locals*, volgens de alternatieve titel) reist Sebastian naar een onooglijk Engels dorpje voor een mysterieuze date met de iets oudere Vanessa (Eve Myles). Daar wordt hij al snel naar een houten huisje gelokt waar niet geheel toevallig een vampierenraad plaatsvindt. De bloedzuigers komen immers tweemaal per eeuw bij elkaar om zaken te bepreken als moordquota, territorium en... het aanwerven van nieuwe krachten – wat natuurlijk meteen de reden voor Sebastians aanwezigheid is.

Terwijl een aantal vampierenmeesters hun best doen om Sebastian te overtuigen, staat een SAS-team buiten klaar om in te grijpen. De Britse speciale eenheid is echter enkel voorzien op de aanwezigheid van een enkele vampier en zal moeten improviseren om een hele groep nachtwezens aan te kunnen...

Beoordeling

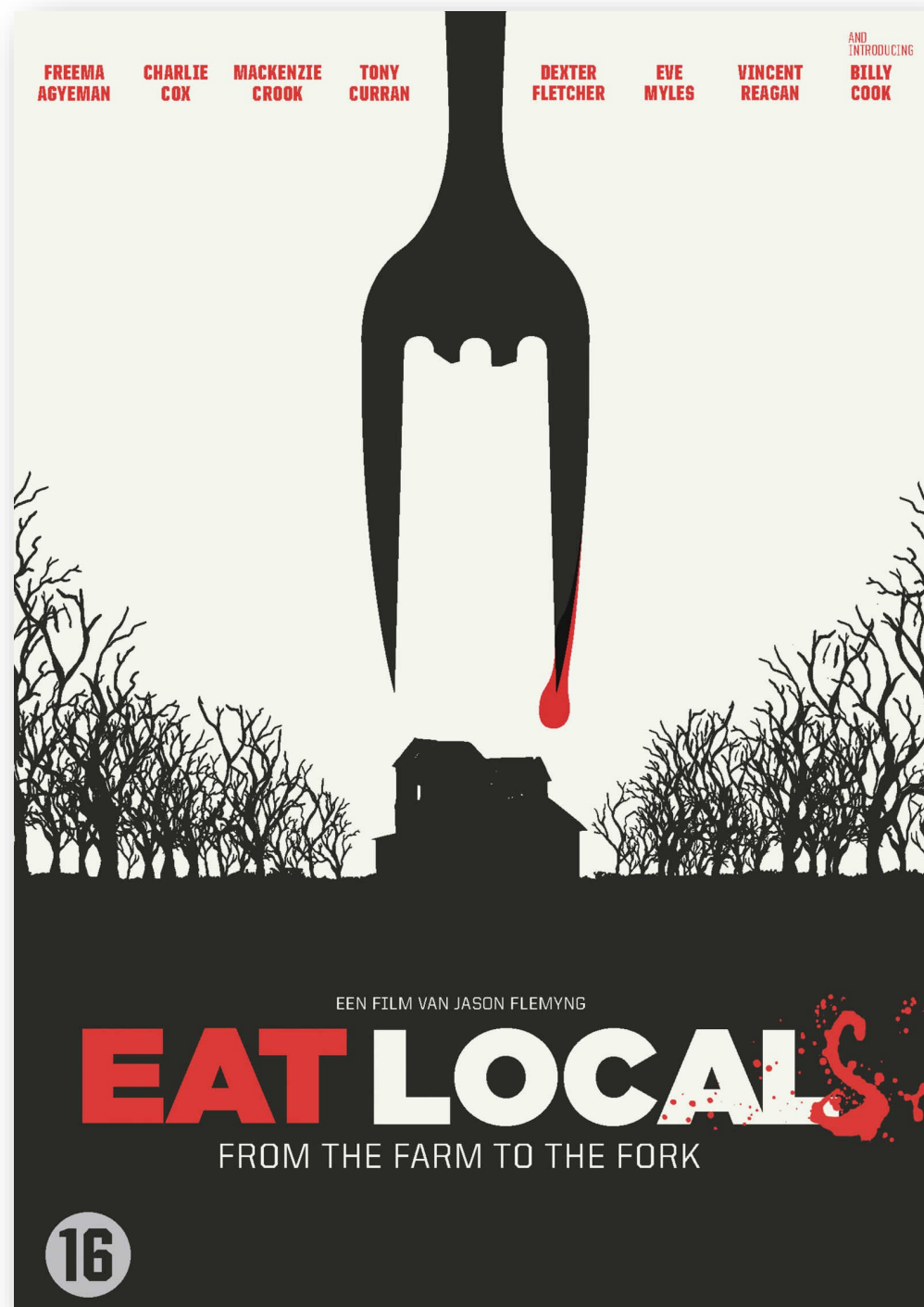
Geen twijfel aan mogelijk: het is al na een aantal minuten duidelijk bij welke films *Eat Local* de mosterd haalt en dat zijn de comedyvehikels van Simon Pegg en Edgar Wright. De satirische ondertoon van hilarische komedies als *Shaun of the Dead*, *Hot Fuzz*, *Paul* en *World's End*. Helaas is Danny King niet zulk begenadigd scenarist als het voornoemde illustere duo en weet regisseur Jason Fleming ook niet altijd te verbergen dat er met een beperkt budget moest gefilmd worden. Vooral de nachtelijke actiescènes komen vrij ongeloofwaardig over.

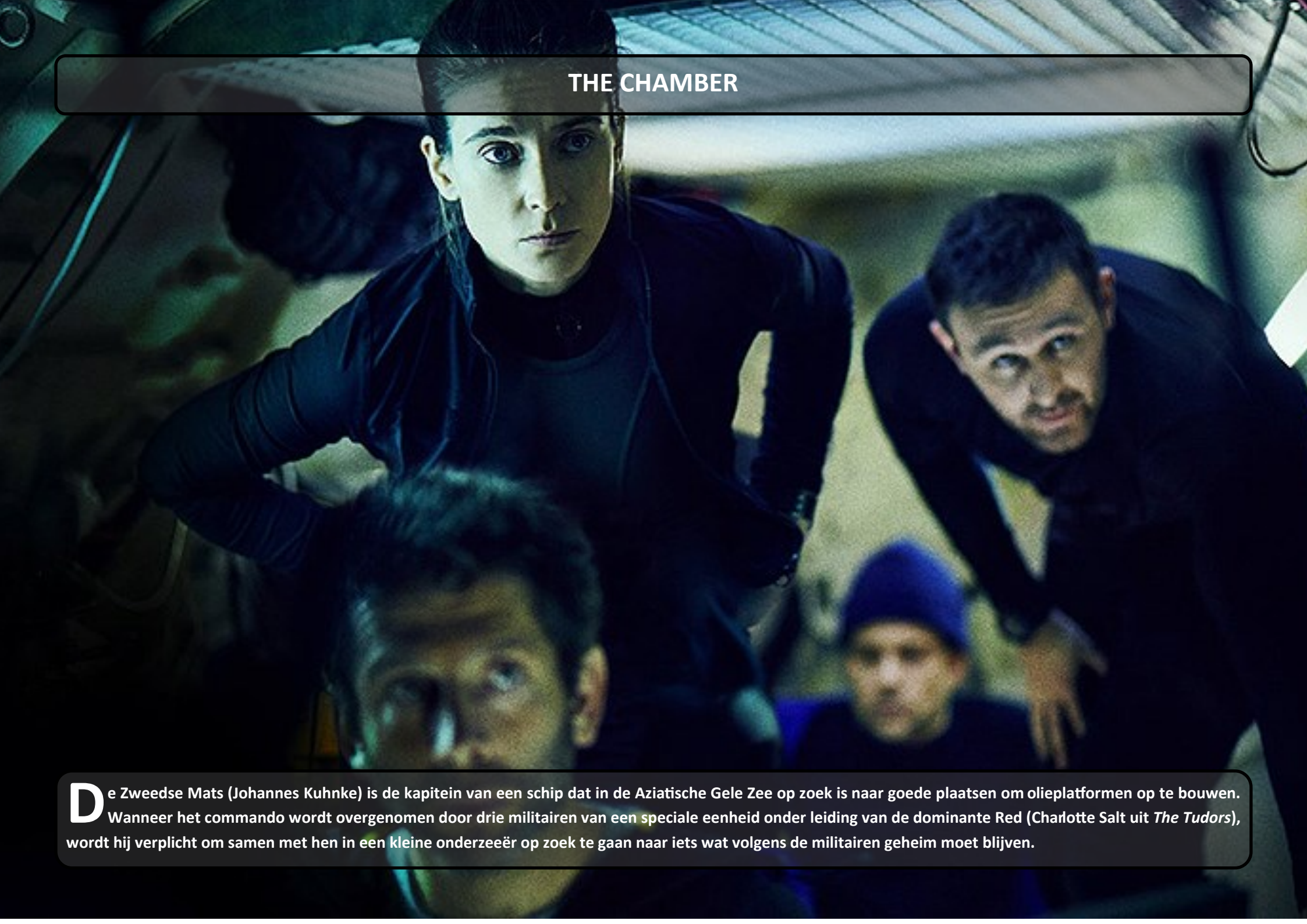
Nochtans kan *Eat Local* wél rekenen op een sterke cast, met onder andere Mackenzie Crook (*Pirates of the Caribbean*, *Game of Thrones*), Charlie Cox (*Daredevil*, *Boardwalk Empire*) en Freema Ayem (*Doctor Who*, *Sense8*). Zij kunnen de flauwe grapjes en de slecht in beeld gebrachte actie echter niet helemaal verdoezelen, waardoor we overblijven met een goedbedoelde en vrij onderhoudende komedie, zonder meer. Te bekijken op natte zondagnamiddagen, als er niets op tv is en je alle interessante series op Netflix en Amazon Prime al hebt bekeken.

0 1 2 3 4 5

Korte technische fiche

Regie	Jason Fleming
Scenario	Danny King
Speelduur	94 min.
Meer info	Reign of Blood, Evolution Pictures

THE CHAMBER

De Zweedse Mats (Johannes Kuhnke) is de kapitein van een schip dat in de Aziatische Gele Zee op zoek is naar goede plaatsen om olieplatformen op te bouwen. Wanneer het commando wordt overgenomen door drie militairen van een speciale eenheid onder leiding van de dominante Red (Charlotte Salt uit *The Tudors*), wordt hij verplicht om samen met hen in een kleine onderzeeër op zoek te gaan naar iets wat volgens de militairen geheim moet blijven.

Mats begint al met de nodige tegen-
goesting aan de taak, maar nadat alles
nog meer de spuigaten begint uit te
lopen en hij weer naar de oppervlakte
probeer te gaan, escaleert alles en
brengen de interne strubbelingen tus-
sen de teamleden de hele missie in ge-
vaar. Tot overmaat van ramp geraakt de
onderzeeër gestrand op de zeebodem,
met een slinkende zuurstoftank, een
gewonde aan boord en zonder moge-
lijkheid om contact te maken met de
oppervlakte...

Beoordeling

The Chamber is een beklemmende
thriller die uitstekend gebruik maakt
van zijn premisse. Vooral visueel wordt
alles erg goed in beeld gebracht, met een
uitgekiend gevoel voor belichting en ka-
drering, terwijl de soundtrack van James
Dean Bradfield (Manic Street Preachers) bij
de beste van wat we al op het BIFFF heb-
ben voorgeschoteld gekregen behoort.
Jammer genoeg is alles vrij voorspelbaar
en stijgen de dialogen niet boven de mid-
delmaat uit. Desondanks staat *The Cham-
ber* wel garant voor een vrij onderhou-
dend anderhalf uur.

0 1 2 3 4 5 6

Korte technische fiche	
Regie	Ben Parker
Scenario	Ben Parker
Speelduur	88 min.
Meer info	Edicis, Ffilm Cymru Wales, Penciller Pictures

RE: BORN

Toshiro (actiesuperster Sakaguchi, oftewel 'Tak', die tegenwoordig zijn naam laat vervangen door een symbool dat een vizier voorstelt) is een ex-para die tegenwoordig in een kruidenierszaak werkt en zonder de aandacht op zich te trekken voor zijn jonge, zachtaardige nichtje Sachi (Yura Kondo) zorgt. Toch moet de man voortdurend op zijn hoede zijn, want zijn oude baas, Phantom (Akio Ôtsuka), kan het niet verkroppen dat Toshiro – uit onvrede met de weinig morele praktijken waar de groepering zich schuldig aan maakte – zijn oude team heeft verlaten en zint op wraak.

Omdat Phantom beseft dat Toshiro doen geen gemakkelijke taak zal zijn, stuurt hij een volledig doodseskader achter hem aan, waaronder de meedogenloze Abyss Walker (gespeeld door vechtchoreograaf Yoshitaka Inagawa). Toshiro weet de eerste aanslagen te overleven, maar wanneer zijn voormalige collega's ook nog eens zijn nicht ontvoeren, is de maat vol en trekt hij zelf ten strijde.

Beoordeling

Actiester Tak Sakaguchi werd oorspronkelijk ontdekt door regisseur Ryuhei Kitamura, die hem ooit zag aantreden als (illegale) straatvechter en zo onder de indruk geraakte dat hij hem in 2000 de hoofdrol in *Versus* gaf. Ondanks een aantal succesvolle films, wist Tak echter nooit meer aan te treden in een film die evenveel indruk maakte als *Versus* en dus kondigde hij enkele jaren geleden aan dat hij zich zou terugtrekken uit de filmbusiness. Die beslissing bleek voorbarig te zijn, want in *Re: Born* mag hij opnieuw de rol aannemen van een dodelijke vechtkunstenaar.

Het verhaal zelf – dat overigens érg veel lijkt op dat van het in hetzelfde jaar uitgebrachte en in dit magazine eveneens besproken *Headshot* – heeft weinig om

het lijf en zowat de hele eerste helft van de film is enkel een aanloop naar 45 minuten vol indrukwekkend gechoreografeerde gevechten. Voor het zover is, krijgen we enkele volstrekt irrelevante scènes, subplots en personages voorgeschoteld die in het tweede deel van *Re: Born* bijna volledig worden vergeten. Het druist in tegen elke raad rond het schrijven van scenario's, maar toch is deze Japanse film erg genietbaar en dat heeft alles te maken met de geweldige stunts en vechtschènes, waarvan eentje in een telefooncel.

Vechtcoördinator Inagawa ontwikkelde speciaal voor deze film een nieuwe stijl, 'zero-ranged combat', die vooral steunt op korte, snelle bewegingen van dichtbij, meestal met gebruik van messen en andere scherpe voorwerpen. Zonder wapens zien de bewegingen, die een beetje slangachtig aandoen, er een beetje bizar uit, maar dat minpuntje weegt niet op tegen de flitsende actie die – zonder gebruik van digitale trucjes – bijwijken adembenemend is. *The Raid* blijft op een eenzame hoogte staan, maar met net daaronder films als *Headshot* en dit *Re: Born* begint de tweede klasse er wel erg mooi uit te zien.

0 1 2 3 4 5 6 7

Korte technische fiche

Regie	Yûji Shimomura
Speelduur	115 min.
Meer info	U'Den Flame Works

VAMPIRE CLEANUP DEPARTMENT

Nadat Tim Cheung (Babyjohn Choi) tijdens een nachtelijke uitstap in een donker steegje wordt aangevallen door vampiers, komt hij te weten dat hij de jongste telg is in een familie van geheime vampierenjagers. Hij sluit aan bij de antimonsterbrigade Vampire Cleanup Department, dat geherbergd is in een oud vuilnis-depot. Daar proberen Tims oom Chau (Chin Siu-ho, overigens de broer van actieregisseur Chin Ka-lok), meester Ginger (Yuen Chaung-yan, zelf de broer van vech choreograaf Yuen Woo-ping) en oudgediende Chung (Richard Ng) hem de kneepjes van het vak bij te brengen.

Terwijl het Vampire Cleanup Department zich voorbereidt op een groots gevecht om ervoor te zorgen dat de vampierenkoning niet opnieuw actief wordt tijdens de het verschijnen van een bloedmaan (een astronomische gebeurtenis die slechts een keer per honderd jaar plaatsvindt), wordt Tim verliefd op de knappe, maar stomme Summer (Lin Minchen), een vampier die veel menselijkheid in zich heeft. Hoewel Summer gaandeweg meer en meer leert om mens te zijn, zal Tim zijn oudere ploegmaats moeten overtuigen om haar niet te doden.

Beoordeling

Vampire Cleanup Department is een bovennatuurlijke comedyromance die bijna

evenveel doet denken aan *Supernatural*, *Torchwood* en (vooral) *Buffy the Vampire Slayer* als aan de Chinese filmtraditie waar deze rolprent het gros van zijn stijlelementen aan ontleent. Regisseurs Sin-Hang Chiu en Pak-Wing Yan lijken erg goed te weten waar ze mee bezig zijn en nemen hun script nooit té serieus, waardoor het zowel genieten is van de actiescènes als de vele hilarische momenten die toch wel danig op de lachspieren weten te werken. De retro-effecten, *Kung Fu Master*-achtige rondhuppelende vampieren, het opzette-lijke overacten en slechte ondertitels zorgen voor een gedenkwaardige ode aan de cinema waar sommigen van ons mee opgroeiden. Grappig.

0 1 2 3 4 5 6 7

Korte technische fiche

Regie	Sin-Hang Chiu & Pak-Wing Yan
Scenario	Ben Parker
Speelduur	93 min.
Meer info	Samart

A dense crowd of people in Victorian-era clothing, including men with beards and hats, and women in high-collared dresses. They are gathered behind a brass railing, looking towards the left with expressions of shock and concern. The scene is set in a dimly lit, possibly outdoor or semi-outdoor, environment.

THE LIMEHOUSE GOLEM

Het Victoriaanse Londen van 1880. Nadat een aantal van zijn collega's er niet in zijn geslaagd om een reeks misdaden op te lossen die bekend zijn geraakt als de 'Limehouse Golem'-moorden, wordt de rechercheur John Kildare (de onnavolgbare Bill Nighy) van Scotland Yard aangesteld om de incidenten te onderzoeken – voornamelijk om hem de zwarte piet toe te schuiven indien alles verticaal moet geklasseerd worden.

Ondanks het feit dat Kildare beseft dat hij als zondebok dreigt gebruikt te worden, gooit hij zich op de zaak. Een tijdje later wordt de weinig succesvolle auteur John Cree (Sam Reid) dood teruggevonden. De verdenking valt op diens vrouw, Elizabeth (Olivia Cooke), maar Kildare begint zich al snel af te vragen of de moord niet het werk is van de Limehouse Golem.

In een aantal flashbacks die plaatsvinden terwijl Kildare haar ondervraagt, zien we hoe Elizabeth vroeger gekend was als de muziekhalzangeres 'Little Lizzie' en leren we een aantal mensen uit haar entourage kennen, zoals de handtastelijke Little Victor (Graham Hughes), muziekster Dan Leno (Douglas Booth) en de vriendelijke podiummanager (Eddie Marsan). Ondertussen begint Kildares onderzoek steeds complexer te worden. Zou John Cree zelf de Limehouse Golem kunnen geweest zijn, of komt de moordenaar uit Elizabeths omgeving? Iedereen is verdacht, zelfs Karl Marx (Henry Goodman) zelf, en als Kildare op tijd kan bewijzen dat de zangeres niet verantwoordelijk is voor de dood van haar echtgenoot, kan hij haar redden van de galg.

Bespreking

The Limehouse Golem is een erg genietbaar moordmysterie dat is gebaseerd op het boek *Dan Leno and the Limehouse Golem* van Peter Ackroyd uit 1994. Scenariste Jane Goldman en regisseur Juan Carlos Medina hebben er een feministisch pamflet van gemaakt, gesitueerd in een perfect nagebootst Victoriaans decor. Het ziet er allemaal prachtig uit, de gotische sfeer uit deze periode werd zelden beter neergezet en de acteurs zijn allemaal topers, maar *The Limehouse Golem* worstelt ook met twee problemen.

Ten eerste worden de verschillende personages weinig uitgediept. Goldman en Medina zijn vooral geïnteresseerd in het moordmysterie en het opvolgen van aanwijzingen, maar vergeten daarbij soms om hun personages de nodige dimensies en motivaties te geven. Ten tweede zullen kenners van het genre de plotwending op het einde wel zien aankomen. Dat *The Limehouse Golem* moeite doet om de eindjes aan elkaar te knopen en ons het hele verhaal naar het einde toe vanuit een andere invalshoek laat zien, is dan weer een mooi pluspunt, waardoor deze film zeker een aanrader blijft, zonder onvergetelijk kijkvoer te kunnen genoemd worden.

0 1 2 3 4 5 6 7

Korte technische fiche

Regie	Juan Carlos Medina
Scenario	Jane Goldman, naar een boek van Peter Ackroyd
Speelduur	109 min.
Meer info	Number 9 Films

THE AUTOPSY OF JANE DOE

The *Autopsy of Jane Doe* opent met het beeld van een bloederige misdaadscène waar we het half-begraven, bleke, naakte, maar ogenschijnlijk ongeschonden (het eerste teken dat er iets mis is) lichaam van een mooie jonge vrouw (Olwen Catherine Kelly) zien.

Even later wordt onze onbekende 'Jane Doe' binnengerold in het mortuarium van de ervaren lijkschouwer Tommy Tilden (Brian Cox) en diens zoon, Austin (Emile Hirsch). Tommy houdt van zijn job en wil zijn opvolger zoveel mogelijk bijbrengen, maar Austin twijfelt nog over zijn carrière en wacht op een goed moment om aan te kondigen dat hij mogelijk iets anders wil doen met zijn leven... zoals afspreken met zijn vriendinnetje, Emma (Ophelia Lovibond). Door de late aankomst van een vers lijk, zal hij echter wat langer in het lijkenhuis moeten blijven en wanneer dan ook nog eens duidelijk wordt dat de doodsoorzaak onmogelijk te achterhalen is, begint het er naar uit te zien dat de lijkschouwing langer zal duren dan verwacht.

Hoewel Tommy het oplossen van misdaden doorgaans in de handen van de politie laat, geraakt hij geïntrigeerd door Jane Doe en wanneer bij het opensnijden van haar lichaam blijkt dat er allerlei vreemde symbolen zijn getatoeëerd aan de binnenkant van de huid, is het dek helemaal van de dam; er beginnen zich allerlei vreemde incidenten voor te doen en ondertussen nadert er een zware storm...

Bespreking

The Autopsy of Jane Doe is een erg sterk gemaakte, onafhankelijke thriller annex horrorfilm die perfect slaagt in het neerzetten van een spannende, be-

klemmende sfeer. Zowat alles zit goed: de timing, de acteerprestaties, de locatie, de dialogen en de ingenieuze locatie zorgen voor een rolprent die je absoluut moet gezien hebben, tenzij je problemen hebt met bloed, ingewanden en opengesneden kadavers. Hoewel de film naar het einde toe toegevingen doet aan de traditionele genreconventies, staat *The Autopsy of Jane Doe* garant voor een erg genietbare 86 minuten. Kleine waarschuwing: je zult na het bekijken waarschijnlijk nooit meer op dezelfde manier naar het in dit werkstuk veelvuldig gebruikte *Open Up Your Heart (and Let the Sun Shine in)* kunnen luisteren.

0 1 2 3 4 5 6 7

Korte technische fiche

Regie	André Øvredal na
Scenario	Ian B. Goldberg, Richard Naing
Speelduur	86 min.
Meer info	42, IM Global, Impostor Pictures

